



## Verslag Jan Bruijninx Directeur KSG/Berenschot Hondenspiegelsessie



Jan en Clannad

"Ik kom om 10:00 uur aan bij Hondenspiegel in Doorn en verheug me dan al op wat komen gaat. Van het personeel heb ik als verrassing voor mijn 25-jarig jubileum op de zaak een zogenaamde Hondenspiegel-sessie cadeau gekregen.

Daan en Corien, de trainers van vandaag, staan me al op te wachten en in de verte hoor ik al heel wat honden opgewonden blaffen. Als we eenmaal binnen zijn op de trainingslocatie vertellen de trainers me wat de bedoeling is. Ik mag met een of meerdere honden uit de roedel op ontdekkingsreis. Daan vraagt me wat ik zou willen onderzoeken, op welke vragen ik een antwoord zou willen vinden? Daar hoef ik niet lang over na te denken. Wat me al een flinke poos bezighoudt, is hoe ik de leiding over mijn bedrijf kan gaan overdragen, aan wie, waarom eigenlijk en wanneer? Toevallig of niet staat mijn overweging om zelf weer een hond aan te gaan schaffen ook weer symbool voor dit thema. Minder leider op het werk, meer tijd thuis, dat klinkt goed!

Met dit thema gaan we aan het werk zegt Corien. Je mag nu een hond uitzoeken waarmee je deze ontdekkingsreis zou willen maken. Corien legt een klapper op tafel met foto's van alle honden en bijpassende C.V.'s. Mijn oog valt gelijk op Spock, een middelgrote kruising "jachthond-achtige". Ook Clannad een grote grijze Ierse Wolfshond springt in het oog.

Met wat hulp van Corien besluit ik om met Clannad te starten. Ik kom er al snel achter dat deze grand-old lady er vooral op uit is om zo veel mogelijk gekroeld te worden. Geduldig en traag zoekt ze steeds contact en blijft dan lekker tegen me aan staan hangen. Verder hoeft ze niks. Op die manier maakt Clannad me duidelijk dat (veel) praten niet altijd de beste manier is om in contact te komen. Bij Clannad heeft praten in ieder geval geen enkel effect in tegenstelling tot aanraken. Corien vertelt dat Clannad vaak ingezet wordt om mensen dicht bij hun gevoel, hun emoties te laten komen, juist door het achterwege laten van ons alles overstemmende gepraat komt er meer ruimte om naar je gevoel te gaan. Samen met Corien en Daan onderzoek ik het effect van mijn verbale gedrag. Ik word me ervan bewust dat ik zonder dat dit mijn intentie is, door mijn sterke verbale kwaliteiten en daarbij horende zelfverzekerde voorkomen een drempel opwerp voor mensen om mij te benaderen. Terwijl ik juist hoop dat mensen (medewerkers) spontaan en pro-actief op mij afstappen om een balletje op te gooien hoe ze mijn leiderschap zouden kunnen en willen overnemen, maar dat gebeurt niet of zelden op die manier. Ik ontdek welke rol mijn eigen gedrag daarin kan spelen. Ook ik merk dat ik nu minder dan bij aanvang met mijn hoofd bezig ben en meer ga werken vanuit "het gevoel".



Nu is Spock aan de beurt. Als hij het veld op komt rennen is meteen duidelijk dat dit een heel ander type hond is. Levendig, speels, eigenwijs en een beetje stout. Daan daagt me uit om met Spock in contact te komen en me daarbij voor te stellen dat hij symbool staat voor mijn thema. "*Zie Spock maar als iemand aan wie je jouw rol in het bedrijf zou willen overdragen*". Ik probeer Spock voor me te winnen door hem te lokken met brokjes ("salaris" zo als Daan dat noemt), door hem commando's te geven, hem te laten liggen en zitten aan de lijn. Ik pak het gedegen aan zo als ik me nog kan herinneren van mijn eigen hond en probeer zo goed mogelijk mijn leiderschap op te nemen. Het lijkt me goed af te gaan. Spock reageert op mijn wensen, zij het een beetje gelaten. Dan vraagt Corien me hoe ik het gemaakte contact inschat...is er voldoende respect en vertrouwen om hem in vrijheid zijn eigen keuzes te laten maken? Met andere woorden, is onze band al stevig genoeg om hem los te laten? Als ik Spocks riem los maak blijkt al snel van niet. Hij gaat er vandoor en lijkt ondanks mijn aansporingen en brokjes niet van plan om weer bij me te komen om samen dingen te gaan doen. Wat nu?"

Ik vraag Daan en Corien om hulp. Tot mijn verbazing krijg ik daarvoor een compliment. Veel cursisten schijnen daar vaak moeite mee te hebben. Ze willen het graag zelf oplossen of durven simpelweg geen hulp te vragen. Gelukkig heb ik daar geen last van. Corien zegt dat ze gezien heeft dat Spock beter reageert op de momenten dat ik wat minder op zoek ben naar mijn leiderschap, me wat minder formeel en wat meer speels gedraag. Ik ben getriggerd en ga het meteen uitproberen. Op een voor mij zo speels mogelijke manier probeer ik Spocks aandacht te trekken en weer in contact te komen door gewoon lekker met hem mee te dollen. Warempel het lukt! Spock wordt steeds nieuwsgieriger en al snel komt hij kwispelend dichterbij. Aangespoord door deze toenadering houd ik mijn speelse gedrag vol. Het voelt wat onwennig, maar het heeft wel het gewenste effect. Binnen een mum van tijd staat Spock dicht tegen me aangeleund. Ik heb sterk het gevoel dat ons contact in deze korte speeltijd veel intenser is geworden. Het voelt echt als een overwinning dat Spock nu geheel vrijwillig gekozen heeft om samen met mij verder te willen werken. Helaas zit onze sessie er buiten op. Ik geef Spock een dikke knuffel en we gaan naar binnen. Daar vraagt Daan me om terug te kijken naar de sessie en te onderzoeken hoe ik de ervaringen met Spock en Clannad zou kunnen vertalen binnen mijn thema:

Het overdragen van mijn rol als directeur leidinggevende.

Clannad heeft me laten zien en vooral voelen dat ik prima in staat ben om contact te maken en te houden als ik minder praat en meer vanuit mijn gevoel werk. Ik ben me door het werken met Clannad bewust geworden dat mijn verbale kwaliteiten en zelfverzekerde optreden ook wel eens ongewenste effecten kunnen hebben. Spock heeft me laten ervaren dat leiderschap mij veel minder moeite hoeft te kosten als ik het aanpak vanuit mijn speelse kwaliteiten. Ik ga deze inzichten zeker toepassen tijdens mijn verdere ontdekkingstocht om het leiderschap en mijn rol binnen het bedrijf in wat voor vorm dan ook over te gaan dragen. Met dit voornemen neem ik afscheid van Corien, Daan en de honden en wordt door een collega meegenomen voor een feestelijke ontvangst op een locatie in de buurt. Mijn dag is in ieder geval al op een geweldige manier van start gegaan. Ik ben benieuwd naar de rest.

Jan Bruijnincx

